723/05

Den 27. april 2005 blev i sag nr. 64.998:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har bilforsikring med retshjælpsdækning i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et påtænkt sagsanlæg mod selskabet.

Selskabet har afvist retshjælpsdækning med henvisning til, at tvisten kan behandles ved Ankenævnet for Forsikring, jf. forsikringsbetingelsernes § 7, jf. § 5, stk. 5.

Den underliggende tvist mellem klageren og selskabet angår spørgsmålet om, hvorvidt selskabet har været berettiget til at anerkende klagerens erstatningsansvar i forbindelse med en færdselsskade.

Det fremgår af sagen, at modparten til sit forsikringsselskab har anmeldt, at hans bil blev påkørt den 11/1 2003, mens den holdt parkeret ved et indkøbscenter. Et uvildigt vidne har forklaret, at det var klageren, der påkørte modpartens bil. På baggrund heraf anerkendte selskabet erstatningspligten over for modpartens selskab. Klageren vil ikke acceptere denne afgørelse, da klageren ikke mener at have forvoldt den anmeldte skade.

Klagerens advokat påstår selskabet tilpligtet at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til det påtænkte sagsanlæg. Klagerens advokat har til støtte herfor i klageskrivelse af 23/9 2004 anført, at det omtvistede forhold ikke henhører under ankenævnets kompetence. Ifølge advokaten bør sagen derimod behandles af de civile domstole, da det alene er under den civile retsplejes rammer, at de i sagen omhandlede parter og vidner kan afæskes forklaringer under strafansvar.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 7/10 2004 til nævnet bl.a. anført følgende:

"Advokatens anbringender ifølge stævningen, vedlagt som bilag 9, er:

1) at selskabet har bevisbyrden for, at skaden på skadelidtes bil er påført af klager, og at denne bevisbyrde ikke er løftet.

2) at selskabet skal fremlægge en redegørelse fra taksator, der nærmere beskriver skadernes art.

Ad 1) Bevisbyrden, for at skaden på skadelidtes bil er påført af klager, er løftet, idet der var et uvildigt vidne til uheldet, og dette vidne oplyste et registreringsnummeret på skadevolders bil, der var identisk med registreringsnummeret på klagers bil. Endvidere er der en skriftlig sagsfremstilling fra vidnet, bilag 4, der nærmere redegør for det skete.

Det bør i denne sammenhæng også bemærkes, at klagers advokat i stævningen, bilag 9, bekræfter, at klager på skadesdagen d. 11. januar 2003 har parkeret på den parkeringsplads, hvor skaden skete.

Ad 2) Efter Ankenævnets praksis lægges taksatorrapporterne til grund for erstatningsopgørelsen, medmindre der er grundlag for at antage, at taksator har skrevet flere skader på rapporten, end der kan antages at være påført ved det aktuelle uheld. Som dokumentation for denne praksis vedlægges 3 ankenævnskendelser, bilag 10.

Klagers advokat har ikke sandsynliggjort, at taksator skulle have registreret flere skader, end der kan antages at opstå ved en påkørsel som den skete.

Sagen findes, som det fremgår af ovenstående, på baggrund af de til denne besvarelse vedlagte bilag at være fuldt oplyst, og selskabet finder derfor ikke, at sagen skulle kræve en bevisførelse, der kan begrunde, at sagen ikke kan behandles af Ankenævnet for Forsikring.

Det er uklart, hvorfor advokaten ønsker vidneforklaring. Som tidligere nævnt foreligger der en udførlig skriftlig forklaring fra det vidne, der overværede uheldet, bilag 4. Det må derfor anses for tvivlsomt, om en vidneforklaring, afgivet 1 1/2 år efter at uheldet skete, kan bidrage med noget nyt, og under alle omstændigheder må den skriftlige forklaring på nuværende tidspunkt anses for at gå forud for en eventuel uoverensstemmende vidneforklaring.

Som følge af ovenstående vil selskabet fortsat henvise til, at sagen skal behandles af Ankenævnet for Forsikring, forinden der tages stilling til, om retshjælpsdækning kan gives, jfr. bilag 2 § 7."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

…

5. Omkostninger ved tvister, der kunne have været behandlet ved et klagenævn, f.eks. Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, medmindre andet er aftalt med selskabet, eller det er åbenbart, at sagen på grund af sin karakter ville være blevet henvist til domstolene.

…

§ 7. Klagenævn

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed, se § 5, stk. 5.

Omkostningerne ved sådan klagenævnsbehandling er ikke dækket."

Nævnet udtaler:

Nærværende sag vedrører retshjælpsdækning til en sag om, hvorvidt selskabet har været berettiget til at anerkende klagerens erstatningsansvar i forbindelse med en færdselsskade. Klageren benægter at have forvoldt skaden, hvorimod et vidne, der umiddelbart må karakteriseres som uvildigt, har forklaret, at klageren forvoldte den af modparten anmeldte skade. En sådan tvist vil nævnet kunne afgøre, hvorfor nævnet allerede af denne grund ikke kan pålægge selskabet at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til det påtænkte sagsanlæg, jf. de ovenfor gengivne retshjælpsvilkår.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson